VOL. 59, No. 4, FEBRUARY 15, 1967. 59. ÉVF., 4. SZÁM. 1967. FEBRUÁR 15.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JÉZUS mondá: "De kell, hogy előbb hirdettessék az evangélium minden nép között." (Márk 13:10.)

ISTEN GYERMEKEINEK CÉLJA

(Jn. I. 3:1—3)

Három nagyon fontos kérdésre szeretnénk most a lehető legvilágosabb feleletet adni.

1. Honnan jöttünk?

Három különböző irányból hangzik a magyarázat a elsőnek felvetett kérdésre. A tudomány szeretné meggyőzni az emberiséget arról, hogy valami nagyon élő sejt keveredett a kihűlt világba és évmilliók eltelte után emberré fejlődött. De arra nem ad elfogadható magyarázatot, hogy honnan került ez az élősejt. Valami élő hatalomnak kellett lenni, amelyből, vagy akiből előállt ez a bizonyos embercsíra. Mivel ez az első feltevés annyira kalandos, hogy inkább eltévedni lehet rajta, mint a valóságot felismerni, nem vesztegetjük a drága időt ennek részletesebb ismertetésével. Több időt szentelünk a másik agyafúrt tanítás nem megmagyarázására, hanem egyenesen megcáfolására annak, amit Darwin, Huxley és Haeckel dobtak a világ elé. Igaz, hogy ők nem éppen azt állították, hogy majomtól származott az ember, hanem hogy úgy az ember, mint a majom, egy már kipusztult ősi fajtól származott. De tanítványaik már azt állították, hogy az embernek őse a majom. Ezzel a tannal fertőzik a gyermeki lelkeket 1871 óta. Ezzel kisebbítik a teremtő Istent, mintha nem lett volna neki hatalma arra, hogy éppen úgy teremtse az embert egyenesen, mint azt a meg nem nevezhető állatfajt. Mennyivel enyhébb és elfogadhatóbb lenne a nézet, ha azt állítanák, hogy egy általuk felismerhetetlen s megmagyarázhatatlan hatalom hozta létre őket. Persze a Biblia így is rájuk olvassa, hogy: e világ Istene megvakította a hitetlenek gondolkodását... és a világ nem ismerte meg a bölcsesség által Istent. Darwint felettébb terheli a felelősség — hisszük, hogy el is vette méltó jutalmát 1882. április 12-én, amikor megjelent az előtt az Isten előtt, Akit megcsúfolt tanaival —, mert egyházi pályára készült. Igaz, hogy előbb orvos akart lenni, s ha egyik sem sikerült, a hajón való kalandozást választotta, hogy ott szerzett tapasztalatai alapján, sárral dobálja meg Isten teremtett munkáját.

Csodálkozunk a huszadik század "bölcseinek" állásfoglalásán. Hogy van bátorságuk ezzel fertőzni a világot? De csodálkozunk azon is, hogy beveszi a világ ezt a tanítást, hogy az "ember a majom leszármazottja." Ha ez így volna, miért építik tele az erdőket városokkal, gyárakkal, iskolákkal, templomokkal és miért nem termelnek az erdők áldás dús földjeiben? Hogy nem tanultak meg beszélni még azok sem, amelyek az emberek közt élnek. Hogy nincsenek gondolataik. Ha mi tőlük származtunk, akkor ők voltak előbb és miért nem mi, hanem ők tanulnak tőlünk legalább annyit, hogy valamiben utánoznak bennünket. De beszédben nem. Ők csak kerregnek ma is. A keresztyén hittudomány ezt kiáltja a világ felé:

Istentől jöttünk! Ő teremtett minket!

Istennek első gondolata a teremtésnél, az ember volt. Hogy nem rajta kezdte teremtő munkáját, az természetes és végtelen bölcs eljárás volt.

Az ég alatt káosz volt. Kietlen, rendezetlen pusztaság. Sötétség és víz borította az egész földet, melyen a vizekből való kiemelkedés után, gyümölcshozó fákat és maghozó füveket teremtett Isten és föléjük világító testeket helyezett el, a földet pedig és a vizet teleszórta állatokkal és amikor minden rendezve volt, akkor teremtette az embert és tette urává minden teremtésének.

Isten nem magáért teremtette a világ mindenséget, hanem az emberért és az embernek.

Az ember a jó Isten legújabb teremtménye bár, de nem a legutolsó, mint isteni eredetű és az öntudatos élet, ami előtte nem volt, sem volt sem a növény-, sem az állatvilágban.

Az ember annyira kiemelkedik Isten teremtményei közül, hogy szinte nyelve lett a teremtésnek. Ő nemcsak csodálni és élvezni tudja a természet gyönyörűségét, hanem beszélni is tud arról; egyházi szónoklatban, költeményben, énekben és dalban egyaránt.

Ezért kedves az ember Isten előtt és annyira, hogy amikor életkörülményei úgy követelték, meg is váltotta azt Jézus által, Aki a legmagasabb árat fizette annak megváltásáért és ez először arra tanít bennünket, hogy nagyon értékesek vagyunk Istennek. De azt is megtaláljuk ebben az isteni cselekedetben, hogy gyermekei lettünk Istennek, mert az Ő világában nincs egyke-rendszer. Ha pedig testvérek vagyunk, fogjuk meg egymás kezét és úgy haladjunk a kitűzött cél felé.

(Folytatás a 2. oldalon)

ISTEN GYERMEKEINEK CÉLJA

(Folytatás az 1. oldalról)

Segítsünk egymás terhének hordozásában. Aki ezt nem akarja megtenni, eltéved, elesik vagy elmarad.

De nem csak ezt, hanem tegyünk meg mindent azokért, akik még nem tartoznak ebbe a nagy családba. Nem tudják, vagy nem akarják tudni, hogy értük is meghalt Jézus. Vigyük őket egyenként Isten elé és kérjük Őt arra, hogy csak még azon az eggyen könyörüljön s mikor azt megtette, akkor vigyünk egy másikat ugyanazzal a célkitűzéssel. Így tett Ábrahám is Sodoma megromlott városa alatt...

2. Hová megyünk?

Feleletünk ez: Isten felé. Persze nem térben, mert úgy soha nem érnénk oda, mint emberek. Ezt bizonyítják a világ utóbbi nagy eseményei is. Alig lehet már számokkal leírni azt, hogy mennyit költöttek arra, hogy Isten egyik követét, amely legközelebb van hozzánk, elérhessék. Minőségben, tökéletességben kell haladjunk Isten felé.

Az ember Istenért van teremtve és csak benne tud igazán boldog lenni és vágyik is utána. Ez nem is lehet másképp, hisz Belőle állt elő az, ami a valódi ember és így testében hordoz mindenki egy bizonyos részt, ami isteni és ezt semmi nem tudja megelégíteni, csak Isten. Sehol nem tud megnyugodni és boldog lenni, csak Istenben. Istenben nyugodjál én lelkem — biztatta magát a nagy költő Dávid.

Két világot ismerünk; szellemit és fizikait. A benne való élés egy és ugyanaz mind a kettőben. Levegő, fény, hő, víz és táplálékra van szükség s ezt környezetéből kapja állat, növény és ember és így, kinek milyen a környezete, olyan az élete is. De a környezet nem olyan, mint például szüleink, akiket nem tudunk megválasztani. Környezetét maga választja meg az ember. A szellemi környezet nem más, mint Isten. Nélküle nincs élet, nincs gondolat, nincs erély, nincs semmi. Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek — mondja Jézus. Balgaság még csak meg is próbálni s jó Isten nélküli élést, mert ez biztos pusztuláshoz vezet. Annyi ez, mintha valaki enni akarna étel nélkül, szomjúságát csillapítani víz nélkül, vagy lélegzeni levegő nélkül. A test meghal eledel nélkül a lélek elvész Isten nélkül.

Az ember nem teremtő, hanem teremtetett és az ő menedéke Teremtőjében van. Magában teljesen tehetetlen. Érzi, hogy annak, ami teljes vagy tökéletes, ő csak egy parányi része. A másik rész Isten, Akihez siet szükségeiben és kielégíti.

Isten nem emelt korlátot a lélekben emelkedni akaró ember elé. Ellenkezőleg. Segíti az embert a lelki emelkedésben, csak tegye meg ebben az első lépést az ember, ami abban áll, hogy ismerje be tehetetlenségét. Ezzel a beismeréssel a boldogok táborába állítja Jézus és pedig az első csoportba a boldogság hegyi csoportosításánál, ahol azt mondja Ő:

"Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa."

A lélek Istenben keresi és találja meg életét, ami egy nagyon is természetes valóság, mert ez az ő légköre, amit Pál apostol ezzel a kifejezéssel ad tudtunkra:

"Őbenne jutottatok el az élet teljességére, Aki feje minden fejedelemségnek s hatalmasságnak." *(Kol. 2:10.)*

Aki nem akar Őbenne teljessé lenni, az örökké tökéletlen marad. Aki nem akarja az élet kenyerét enni, az élet vizét inni és az isteni levegőt belélegezni, elvesz örökre.

Boldog az, aki tiszta lelki érzéssel mondhatja:

"Mint a szarvas kívánkozik a folyóvizekre, úgy kívánkozik az én lelkem hozzád, óh Isten!"

Sajnos, nagyon sokan lemaradnak az Istenhez való közeledés útján, mert kedélyeket felkorbácsoló zeneszónál akarnak utazni, mások, mert földi gazdagságot akarnak gyűjteni, valakik pedig azért, mert nem értékelik őket úgy, ahogy ők gondolnák. Valakiknek az utazó csoport nem megfelelő. De akik testvérként összetartanak, emelkednek a minőség vonalán azzal a céllal, hogy általuk királyukra, Jézusra ismerjenek, még ellenségeik is.

3. Hogyan haladjunk az Isten felé vezető úton?

Azt már mondtuk, hogy meg kell fogjuk egymás kezét. De ezzel nem mondtunk meg mindent.

Ne próbáljuk összekeverni Krisztust a világgal. Tűz és víz az. Ne keveredjünk össze mi se a világgal, mert a világ elvész az ő cselekedeteivel együtt. A világ nem ismeri Istent:

"Az ökör ismeri a gazdáját és a szamár az ő urának jászlát; Izrael nem ismeri, az én népem nem figyel Reá." "És. 1:3.)

Ezt a szomorú valóságot Krisztus is megerősítette ezt mondván:

"Igazságos Atyám! A világ nem ismer meg Téged..." (Jn. 17:25, a.)

A világ nem ismerte és nem értette meg Jézust sem, mert ez azt jelentette volna és jelenti ma is, hogy térdre kellene borulni előtte. De aki nem akar előtte meghajolni most, az meg fog előtte törni majd.

A világ nem ismeri és nem érti Isten gyermekeit sem. Csak csodálja és mosolyog rajta.

"Mindazáltal megáll az Istennek erős fundamentoma, amelynek pecséte ez: Ismeri az Úr az övéit; és álljon el a hamisságtól mind az, aki az Úr nevét vallja!" (Tim. II. 2:19.)

Így leszünk hasonlókká Őhozzá; mert meg fogjuk Őt látni úgy, amint van!

Molnár A.

New York-i jelentés

Gyülekezetünk — hála az Urnak — végzi feladatát, habár vannak nehézségeink is, de az 1966-ik év végeztével mi is elmondhatjuk, hogy "mindeddig segítségül volt nékünk az Úr."

Karácsonyköri eseményeinkről az alábbiakban számolunk be:

Mágikus evangélizáció. December 4-én este mágikus evangélizációnk volt. Előadó volt Rev. Jerry Van Der Veen, aki végig lekötötte bemutatásaival a jelenlévők figyelmét. A hosszú műsor alatt még az egyébként eleven gyermekek is feszülten figyeltek. Az előadás angolból magyarra lett fordítva, így mindenki nagy örömmel távozhatott az otthonába a tartalmas és áldásos est után.

(Folytatás a 6. oldalon)

"Dicsőség Istennek!"

Ez volt jeligéje karácsonyi ünneplésünknek. Ebben a jeligében sok örömben és áldásban volt részünk Krisztus Urunk születésének emlékünnepén.

Az advent utolsó két hetében naponta jöttek a kántálások Otthonunkhoz, gyönyörű karácsonyi énekeikkel, hirdették a Messiás megszületését. Az iskolás évek minden korát képviselték, az óvodától az egyetemig; fiú és leány-cserkészek, azután amerikai gyülekezetekből női körök csoportjai hozták karácsonyi üdvözletüket és ajándékaikat. (Ha mást nem, süteményt és hűsítőt). A karácsonyi hangulat lobogásával mi öregek is bekapcsolódtunk az éneklésbe. Ezek a szép epizódok bensőségessé tették ünneplésünket. A kántálások koronája volt karácsony vigiliáján a helybeli kath. iskola 8-ik osztálya növendékeinek teljesítménye. Méltóságteljes fellépés, illő magatartással, gyönyörű összhangon adták elő félórás énekműsorukat. Ezután jött a Menház karácsonyfa ünnepélye változatos programmal. Voltak elbeszélések, szavalatok, szóló és karénekek. A műsor utolsó számaként Kurtz testvérnő, a Menház mamája ajándékokat osztogatott a karácsonyfa alól minden jelenvoltnak, majd szeretetvendégségre hívta a gyülekezetet. A sok lelki és testi áldás után, öröm és hálatelt szívvel mondhattunk köszönetet Istennek és boldog karácsony kívánással búcsúztunk egymástól. Vasárnap, karácsony napján igazi várakozás és lelki vággyal gyűltünk az ünnepi istentiszteletre. Kurtz igazgató testvér vezette és angol nyelven ő hirdette az alkalmi igéket. Témája volt: "Karácsony akkor és most." Magyar nyelven Petre Gábor tv. hozta karácsony üzenetét. Tárgya: Dicsőség a magasságban Istennek."

A gondolatokban gazdag lelki tanítást ének és imával zártuk. Ezután igazgató testvéreink közös ebédre hívták a gyülekezetet. Vidéki vendégeink is voltak: a sokak által ismert Bene János k. családjával és Stumpf Sárika.

A fejedelmi ebéd költségeihez hozzájárultak:

Magyar Polgári Egyesület, Pittsburgh, Pa., Katona tv.-nő Torontó, Kanada; Balla tv.-nő Arlington, Va.; Bacsó József és neje Wadsworth, O. Gulyás Gyula és neje Philadelphia, Pa.; Bokor Sándor és neje, Tucson, Ariz.; Haján János és neje; Nőegylet, Garfield, N.J.; Vér Ferenc és neje; Nőegylet, Bridgeport, Conn.; Kérith Harris, Cleveland, O.; E.D. Alex és neje Parma, O.; Rev. Major Mihály és neje Campbell, O.; Mrs. Elizabeth Chappo.

Amikor alázatos lélekkel és hálás szívvel áldjuk Urunkat, őszinte köszönetet mondunk minden egyes hozzájárulónak. Az Úr pótolja gazdag tárházából.

Újévi köszöntésünk és ünneplésünk is a hívők közösségének méltóságához illően folyt le. Óév estéjén hálatelt szívvel gyülekeztünk össze, bizonyságot és vallást tenni Isten határtalan kegyelme és szeretetéről.

Szép műsor keretében sok lelki élményről hallottunk, amelyek Isten csodálatos vezetéséről és gondvise léséről szóltak. Hangzottak bizonyságtételek, szavalatok, közben szóló és karénekek emelték lelkünket a menny felé. Végül közös imában áldottuk Urunkat és köszöntük a sok örömöt és lelki élvezetet. Záróének után szeretetvendégségre voltunk invitálva. Fagylalt, sütemény, kávé és hűsítők lettek felszolgálva. Ezek elfogyasztása után, asztalt bontva, egymásnak boldog újévet kívánva szétoszlottunk.

Másnap, újév reggelén, 10 órakor gyülekeztünk ünnepi istentiszteletre. Az Úrnak újévi üzenetét angol nyelven Kurtz Lajos testvér hirdette, magyar nyelven pedig Petre Gábor tv. mutatta az útirányt Isten igéje alapján az újesztendőben.

Majd a megterített Úrasztalához járultunk. Megváltónk kereszthalálának emlékjegyeit vettük bizonyságul, hogy hit által elfogadtuk megváltását. A szentjgeyeket Petre Gábor osztotta Kurtz Lajos és Kovács Ferenc testvérek segédletével.

Ünnepi összejöveteleinken énekkarunk pótolhatatlan szolgálatot tett gyönyörű énekeivel, amelyeket Petre Gáborné tanított és vezetett orgonakísérettel.

* * *

EGYRŐL-MÁSRÓL

Ünnepi jelentésünk nem volna teljes, ha nem írnánk azokról is, akik a háttérben szorgalmaskodtak az ünnepi ebédek sikerén. Kovács Ferencné és Hajdu Jánosné nővérek — mint mondani szokták — jobb kezei Kurtz mamának, nagy segítséget jelentenek Halászné, Pavlikné és Straka tv.-nők. Többen még az idős tv.-nők is segédkeznek az asztalok letakarítása, az elmosott edények szárítása körül. Majoros Lajosék vidékről eljöttek és négy napot töltöttek. A testvérnőt csak az étkezéseknél láttuk, különben a teljes idejét tésztagyúrás-, nyújtás- és vágással tölötte. A konyhára készítette a szükséges tésztaféléket. Bámulatos teljesítmény. Majoros testvér Kurtz igazgatónak segédkezett a külső munkáknál. Ünnep másodnapján megérkeztek Passaicról (N.J.) Lőrincz András barátunk családjával és rokona, Réthi Árpáddal, aki Kanadából jött látogatóba. Ezek az emberek önként felajánlották segítségüket az igazgató tv.-nek. A Menház vezetősége ezúton is tolmácsolja elismerését és hálás köszönetét.

Az ünnepek alatt szép számban voltak látogatók-nézők, akik csak meglátni jöttek intézetünket. Kurtz testvér, előzékeny magatartással, szívesen kalauzolta látogatóinkat körül a portán. Azonban valamennyinek megállt a szeme a szép virágokon, díszbokrokon, amelyek övezik és díszitik a turista házakat és az otthon környékét. Nagyon szépek.

Itt eláruljuk, hogy ezeknek a természeti szépségeknek gondozója-ápolója, Menházunk egyik régi lakója, Vizer mama. Őt dicsérik a szépen rendezett, gondozott virágoskertek. Ő plántálja, kapálja, öntözgeti. A bokrokat nyírogatja, formálja. Vizer mama már túl van a 70-en, de a napkelte kint találja kedves virágai között. Igazgatja szirmaikat simogatja — biztatja az illatozásra. De Vizer mama jó és nagy segítség

(Folytatás a 6. oldalon)

A SZERKESZTŐ ROVATA

Indok és kérelem

Egy és fél esztendei szerkesztői munkánk ideje alatt először történik meg az, hogy megértő türelmüket kell kérjük egyeseknek, amiért dolgozataikat késve tudjuk lapunkban közölni a dec. és január hónapban beküldött sok anyag miatt. De igyekszünk a legjobbat megtenni, amit azzal is bizonyítunk, hogy ebben a számban a Szerkesztői rovat oldalt is munkatársaink rendelkezésére bocsátjuk.

Kérelmünk pedig az, hogy mivel lapunk terjedelme nagyon kicsi, ne írjunk 6-8 oldalas cikkeket leközlésre. Mi szeretnénk mindenki munkájának helyet adni — ha csak nem esik felettébb kifogás alá —, de örülnénk, ha ezt nem egyiket a másik rovására kellene tennünk. Azt még nem alkalmaztuk és nem is szeretnénk, hogy valaki dolgozatát megollózzuk.

Jelentés Detroitból

Mi nagyon hálásak vagyunk a mi mennyei jó Atyánknak, amiért Molnár Antal lelkipásztorunkat felemelte súlyos betegségéből és visszaadta nekünk, hogy tovább hirdesse az Úrnak üzenetét köztünk. Köszönjük kedves testvéreinknek, hogy imáikban segítettek nekünk az Úrhoz emelkedni érte.

Nagyon rövid jelentésemet a "Hálaadó ünnep" megtartásának megemlítésével kezdem, amely ünnep most is nagyon áldásos és tanulságos volt, amelyet már a pásztor testvér vezetett.

Karácsonyi ünnepünket december 18-án tartottuk meg, nagyon szép alkalmi programmal, amelyet Marton Sándorné testvérnő, a Vas. iskola fő tanítója készített el nagy odaadással és ő is vezette le. Zeneszámok, szavalatok magyar és angol nyelven lettek elmondva s ifjú Jakab Bálint és Gizike, zongora-szólót adtak elő és a gyermek énekkar is alkalmi éneket énekelt szintén a Martonné testvérnő vezetésével.

Megható volt egy társas jelenet is, melyben az Úr Jézus születését szimbólizálták az előadók és mi boldog megnyugvással éreztük, hogy szívünkben is megszületett Jézus. A gyerekek játéktárgyakkal és cukorkával lettek megajándékozva, melyből a felnőttek is részesedtek kivétel nélkül.

Óév estéjén fél tíz órakor imádkozni gyülekeztünk össze. Az imaórát pásztor testvérünk vezette s utána évzáró gyűlésünket is megtartottuk s a tisztviselők előbbi megválasztását megújítottuk. S aztán az alsó terembe mentünk, ahol a gyülekezet nő tagjai, süteménnyel, kávé és teával vendégelték meg a gyülekezetet s utána ismét vissza mentünk az imaterembe s pásztor testvérünk ismét imára kért bennünket s mi boldogan borultunk térdeinkre s amikor a gyársípok megszólaltak, mi térdeinken kértük a jó Isten vezetését az újesztendő küszöbén való átlépésre s az egész esztendőn keresztül. A záró ének elhangzása után, könnyek között köszöntöttük egymást s kívántunk nagyon boldog új esztendőt.

Megtartottuk az imahetet is, ami nagyon áldásos volt. Pásztor testvérünk azokat a fiatalabb testvéreket osztotta be az imaórákat vezetni, akik még járatlanok ebben a munkában és nagy megelégedéssel tapasztaltuk, hogy az Úr megdicsőítette magát köztünk minden alkalommal. Egy este nem tudtunk megjelenni és másnap egyik testvérnő azt mondta:

— "Sokat vesztettetek, mert nagyon áldásos esténk volt."

Valóban, azt kellett tapasztaljuk, hogy sokat növekedtünk ezalatt az imahét alatt, mert éreztük az Úr jelenlétét minden alkalommal. Molnár testvér meg is jegyezte, hogy ajánlatos lenne ezt megismételni többször is egy esztendőben, mert az imádkozás a jó Isten közelében tart bennünket.

Hálásak vagyunk mennyei Atyánknak azért is, hogy minden vasárnap prédikálhatjuk az Evangéliumot a rádión keresztül is már egy fél esztendeje. Ennek a megkezdésével az a gondolat vezetett bennünket, hogy így felkeressük azokat a magyarokat, akik talán nem szeretnek templomba menni.

Nagy eszköz ez az Evangélium hirdetésében, amit nagy odaadással végez Molnár testvér. Hinti a tiszta Evangéliumot a lehető legtisztább értelemben és arra kérjük Urunkat, hogy tartsa meg őt még nagyon soká az Ő szolgálatában, nagyon jó egészséggel. Nagyon sok eltévedt testvér van még, akiknek megváltásra és Megváltóra van szükségük. Kérjük kedves testvéreinket, imádkozzanak értünk!

Wentz Györgyné

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly

OFFICE OF PUBLICATION
Hungarian Baptist Union of America
2844 East 130th St., Cleveland, O. 44120

Editor — Szerkesztő:
Rev. ANTON MOLNÁR
1370 Michigan Blvd.
Lincoln Park, Mich. 48146

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio.

Subscription fee: $3.00 per year

Előfizetés és címváltozás
erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Avenue N. E.
Canton, Ohio 44705

Printed by
CLASSIC PRINTING CORPORATION
9029 Lorain Ave., Cleveland, O., 44102

BEJELENTÉS

Ez évi országos konferenciánkat a *Torontói* Magyar Baptista Gyülekezet látja vendégül július 6-9-ig.

A pogányok minden bálványa és a többi vallások istenei a poklokból származnak és mivel egy apának gyermekei, nem csoda, hogy nem küzdenek egymás ellen.

Nők rovata

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Pénztáros: Mrs. Elizabeth Haydn
Alelnök: Németh Lajosné

Rovatvezető: Szerencsy Mária, 105 Demott Lane, Somerset, N. J.

"Ó, jertek beszélni Istennek tetteit . . ."

(E bizonyságtétel elhangzott, Nagyajtai Eszter tv. magyar misszió-munkás vezetésével megtartott jugoszláviai Baptista Női-konferencián.)

Istentelen környezetben nőttem fel — kezdte bizonyságtételét egy testvérnőnk. Arra tanítottak, hogy nincsen Isten és ha ember nem lát, hát tehetsz bármit. S én úgy tettem, ahogy tanítottak. Elvettem ami megtetszett, vagy amire szükségem volt. "Szegény vagy, szükséged van rá!" — így biztatott az ördög.

Fiatal asszony voltam már, egy kis leányom is volt, amikor Biblia került a kezembe. Sok Igének örültem olvasás közben, de igen megijesztett. Örültem, amikor azt olvastam: "Ne aggódjatok a ti életetek felől!" De féltem, amikor azt olvastam a Bibliában: "Készítsétek meg az Úrnak útját, egyengessétek az Ő ösvényeit." (Luk. 3:4.) Lelkemben felmerült a kérdés: hogyan tegyem én jóvá, hogyan egyenesítsem életem eddigi ferde útjait? Hogyan adjam vissza az eltulajdonított holmikat?

De azt is éreztem, hogy csak úgy nyerhetem meg lelkem békességét, ha megteszem azt, amit az Ige mond. Határoztam. — Összeszedtem a selyemdarabokat — akkor egy selyemgyárban dolgoztam — és elmentem a főnököm lakására. Csengetésemre ő maga nyitott ajtót és örömmel üdvözölt.

— Üdvözlöm, Vera, hogy-hogy maga itt? Tessék beljebb jönni.

Engedve a szíves hívásnak, ami elhatározásomban szinte megerősített, egy-két udvarias mondatváltás után rátértem a mondanivalómra.

— Mondja, főnök úr, milyen véleménnyel van személyem felől? — tettem fel a kérdést.

— A véleményem nagyon jó, teljesen meg vagyok elégedve, hiszen egyébként nem tettem volna meg előmunkásnak, ha kifogásom lenne személye ellen — hangzott a válasz.

— Most az egyszer csalódott emberismeretében, kedves uram. Nézzen ide! Ezt mind a gyárban szedtem össze . . .

A főnök szótlanul állt néhány másodpercig.

— Csodálatos, hogy ezt most így bevallja —, mondja rövid szünet után.

— Igen, mert hivő lettem! Ha azelőtt is a Bibliát olvastam volna, biztosan nem tettem volna meg . . . De most amit csak lehet, jóvá kívánok tenni.

— Vera! Akkor én most ezeket mind magának ajándékozom — volt a válasz.

Elbúcsúztam. Hazafelé menve úgy éreztem, hogy nem járok, de szállok, repülök! Könnyű lettem és boldog! A selymeket sem tartottam meg. Nem kell átkozott, bűnös holmi a házamba többé!

Drága testvérnőim! Miért van sok szomorú hivő gyülekezeteinkben? Miért haladnak sokan olyan nehezen hitéletük útján? — Mert rendezetlen dolgaik vannak.

Ha boldog akarsz lenni, akkor tégy úgy, ahogy az Ige mondja: "Ne aggódj, de egyenesítsd az egyenetlent!" Ha jót akarsz tenni, ha jóvá akarod dolgaidat tenni, ne félj, mert veled lesz az Isten! Az ellenségedet is jóakaróddá teszi!"

"Mikor jóakarattal van az Úr valakinek utaihoz, még annak ellenségeit is jóakaróivá teszi." *(Péld. 16:7.)*

Közli: Nagyajtai Eszter

Van . . .

Van szem, mely szüntelen
figyel ránk.
Van fül, mely meghallja
esdő imánk.
Van kéz, amely azonnal
segít, ha kell.
Van szív, amely bánatunkban
sem hagy el.
Van értelem, mely
fényességet ád.
Van Úr, Ki értünk
hallatja szavát.
Van vár, mely nekünk
erős oltalom.
Van béke és van
édes nyugalom.
Van fény, mely nem fog
letűnni soha.
Van hely, mely lelkünk
örök otthona.
Van út, mely oda
bizton elvezet.
Van Hős, ki megváltotta
lelkedet.
Van hit, mely megtart téged
biztosan.
Van remény, amely
táplál gondosan.
Van szeretet, amely el
nem múlik.
Van Isten, Ki megtart
az örök életig.

"ANYUKA, ÉN ÚGY ÖRÜLÖK, AMIÉRT A KISLÁNY SZERETTE, AMIT ADTAM NEKI ÉS HOGY A KIS HÚGOM IS KAPOTT VALAMIT."

Egész életünkön át azt tanuljuk, hogy jobb adni, mint venni. De mégis csak örülünk akkor, ha kapunk is valamit. Ahhoz pedig egyesen művészet kell, hogy magunkról teljesen megfeledkezve, másnak szerezzünk örömet és örüljünk csak azért, mert az is örül.

Családi körünkben történt a következő eset:

Idősebb kislányunk, aki korához képest igen bölcs, lement egy cserkész karácsonyi ünnepélyre. Minden kislány vitt valamilyen ajándékot annak, akinek a nevét kihúzta. Kislányom igen szép és nem éppen olcsó ajándékot vitt.

Amikor érte mentem az ünnepély befejezésekor, örömmel szaladt a kocsihoz és mondja a velem levő négy éves húgának: "én igen örülök, mert amit kaptam, neked kaptam." Amikor hazamentünk, becsomagolt három kis plasztik karkötőt, aminek értéke nem lehetett több, mint 5 cent, s átadta kis húgának és örömmel kívánt neki boldog karácsonyt. A gyermeki őszinteség annyira megnyilvánult benne, hogy nem gondolt arra, hogy amit ő adott, az sokkal értékesebb volt, de arra sem, hogy amit kapott nem is jó neki, hanem azt mondja nekem: "Anyuka, én úgy örülök, amiért a kislány szerette, amit adtam neki és hogy a kis húgom is kapott valamit."

Molnár J.

Akit mi valóban szerettünk és szeretünk

Nem kevés szomorúsággal búcsúzik Szövetségünk és a bridgeporti gyülekezet Molnár Balázs lelkipásztor testvértől, aki 1966. október 25-én fölmondta szolgálatát a gyülekezetnek, amelyet az elfogadott.

1967. január 15-én megkezdte munkáját az Első Angol Baptista Gyülekezetben West Havenben, Conn.

Molnár testvér 18 évet töltött a bridgeporti gyülekezetben s ezt megelőzően a torontói Magyar Baptista Gyülekezetben szolgált egy rövid ideig. Molnár testvér nagyon értékes volt úgy a gyülekezetben, mint a Szövetségben. Egy volt azok közt, akikre mindig lehetett számítani és kedves volt mindenkivel szemben. Szövetségünkben elnöki és titkári szerepet töltött be s minden bizottságban benne volt. Titkári tisztségét az utolsó pillanatig megtartotta.

Mi áldást kérünk rá az Úrtól, hogy sok lelket vezethessen még Krisztus lábaihoz. Végezze szolgálatát mindig ennek a kérdésnek jegyében: "Mit tenne Jézus az én helyemben?" Kérjük őt arra is, hogy szükség esetén segítsen nekünk és ha angol körökben dolgozik is, maradjon magyarnak tovább. Szeretetünk is vele marad tovább.

Vér Ferenc,
a Sz. elnöke.

Akik elmentek

A "Medicine Hat News" (Alberta, Kanada) október 14-i száma közölte az alábbi gyászjelentést, egy hivő baptista asszony elhalálozása alkalmával, amit a gyászoló férj, Szondi Márton testvér juttatott el hozzánk:

Szondi Mártonné, Amália, Nyirmeggyesen (Magyarország) született 1895. május 15-én. Hosszas betegeskedés után, a Medicine Hat-i General kórházban október 13-án halt meg. Magyarországon járt iskolába. Férjével, Szondi Mártonnal 1917-ben kötött házasságot. Kanadába 1936-ban vándoroltak ki és Medicine Hat-en telepedtek le, ahol azóta állandó lakosok voltak. Szondiné az Első Baptista Egyház tagja volt.

Gyászolja férje, Márton, egy fia, Gusztáv (Gust), aki szintén Medicine Hat-i lakos, két leánya, Emma (Mrs. S. W. Antoniuk) Medicine Hat-en és Barbara Magyarországon, 10 unokája és 4 dédunokája, egy nővére, Eszter, Magyarországon.

Flynn D. lelkipásztor végezte a gyászszertartást az Első Baptista Templomból. A Hillside-i temetőben helyezték örök nyugalomra.

Szondi tv. kísérő levelében megemlítette, hogy felesége nagyon szerette olvasni úgy az Evangéliumi Hírnököt, mint az Örömhírt. Az Úr vigasztalja a gyászolókat.

* * *

"Légy hű mindhalálig..." (János jel. 2:10.) szólt az Isten által küldött üzenet Páthmos szigetéről s ma reggel, amikor beléptem az Úr házának küszöbén, ez az üzenet visszhangzott lelkemben. Sokszor hallottam már ezt az Igét, úgyis, mint vigasztalást, úgy is, mint ígéretet... de most pillantásom egy *üres* helyre esett és az eltávozott testvérnőm úgy elevenedett meg előttem, mint aki ezt az efézusbeli gyülekezethez intézett Igét betöltötte és most már elindult átvenni "az életnek koronáját".

Nyolcvanhat esztendővel vállain, — sokszor beteg, gyenge testét vonszolva —, de megjelent az imádság óráján! Szíve utolsó dobbanásáig hű volt Ferenczy Júlia testvérnőnk! Hű volt munkájában, a családban, hű a gyülekezetben; mert először hű volt Istenéhez, Aki most már "letöröl minden könnyet a szemeiről."

Imaóránk alapjául az ő kedvenc zsoltár részét olvasta fel Koy J. tv. és az ő kedves énekét elénekelve adóztunk emlékének, megemlékezve példaadó hűségéről.

Mikor e sorokat olvasod, már az anyaföld porai takarják a mi kedves Ferenczy testvérnőnk fáradt testét, de az ő általa betöltött Ige újra szól mindnyájunkhoz: "Légy hű mindhalálig..."

"Dicsőség Istennek!"

(Folytatás a 3. oldalról)

bent az Otthonban is, különösen betegeink és rokonaink körülí Mond hatjuk: ahol segítségre van szükség, ott Ő az első. Otthonunk vezetősége és a lakók őszinte elismeréssel és szeretettel méltatják szolgálatát. A jó Isten tartsa, őrízze és áldja meg, hogy még sokáig gyönyörködjön virágaiban.

Van egy másik hű és szorgalmas lakója és munkása a Menháznak, Tóth Perzson Ivér személyében, aki már 25 éve gazdálkodik konyhakertjében a Menház konyhájára. Jelszava: "Támogassuk, gazdagítsuk a Menházat". Adjon az Úr sok ilyen lelkületű lakót otthonunknak.

Záradékul bejelentjük az örömteljes hírt: január 7-én megkezdték a Menház megnagyobbítását 12 szobával. Ígéret szerint húsvét körül készen lesz. Azután felépítik a Menház kápolnáját. Mindezekért Istené a dicsőség.

Megbízásból: *Tóth András*

New York-i jelentés

(Folytatás a 2. oldalról)

Karácsonyi ünnepségünk december 18-án este zajlott le szépszámú közönség előtt. Énekek, szavalatok, zeneszámok, stb. szépítették a műsort. Nagy volt a gyermeksereg öröme, amikor az ajándékok kiosztására került a sor.

Magyar karácsonyi estünk volt december 25-én. Nem sokan voltunk, mert a borzalmas hóvihar lehetetlenné tette a közlekedést, de azért akik együtt voltunk, mégis örvendeztünk együtt az Úr születésének emlékünnepén. Bőven volt ének és zene és geyéb építő előadás.

Bemerítés. — Újév napján két fehér ruhás nőtestvér (mindketten magyarok) tettek bizonyságot a gyülekezet előtt, miután Fülöp Árpád testvérünk bemerítette őket. Az énekkar "Kik ezek itt fehérben" című éneket és más énekeket is énekelt, a zenekar sokat játszott ez estén. Igét Molnár János evangélista testvérünk hirdetett angolul, amit Fülöp prédikátor testvér magyarra fordított.

A MEGIGAZULÁS

Dr. Udvarnoki Béla VII. sorozatos előadása a torontói táborban

(Folytatás az előző számból)

Az apostol a római levél 6. részében ad választ a megigazulás igazsága félremagyarázóinak.

1. *A megigazulás olyan, mint a halál és feltámadás.* Hogyan végezheti a feltámadott ember a bűn halálában levők munkáját?

"Akik meghaltunk a bűnnek, mimódon élnénk még abban?" (Róma 6:2.)

"Mert aki meghalt, felszabadult a bűn alól." (Róma 6:7.) A halál sok minden mástól is felszabadít a bűnön kívül, pl. szenvedés, bánat és nyomorúság.

2. A megigazulás másrészt olyan, mint a szolgaságból való felszabadulás. *"Felszabadulván pedig a bűn alól az igazság szolgáivá lettetek." (Róma 6:18.) "Mert mikor még szolgák valátok, az igazságtól szabadok voltatok." (Róma 6:22.)* A megigazult ember "meghalt" a bűnnek és "felszabadult" a bűn szolgaságából. Miért követné el a rosszat, amit előbbi állapotában tett?

A megigazulás gyümölcsei közül négyet említek meg.

(A) *Világnézeti különbség.* Minek tekintjük az életet és a világ javait? *Élvezeti célnak, vagy szolgálati lehetőségnek?* Társadalmi, politikai és gazdasági rendszerek, legyen az kapitalizmus, vagy kommunizmus; diktatúra vagy demokrácia; támadó vagy védő háború, mind egyek abban a világnézeti felfogásban, hogy *az élet élvezendő.* Egyikben sincs sok szó a szolgálatról. Mindegyik használja a kaini kérdést: "Avagy őrizője vagyok-e az én atyámfiának?"

A megigazultak nézete pont az ellenkezője az előbb említett rendszereknek. A megigazultak jelszava: *egymás terhét hordozzátok.*

(B) *Életmódbeli különbség.* Az Ige rámutat arra, hogy a megigazultak *a szabadság fiai.* Jól ismerjük a szabadság és a szabadosság közti különbséget. A szabadság fogalma a lelki gyakorlat szerint szűkül és tágul. Igaz az, hogy "nekem minden szabad"? A szabadságnak keresztyéni értelmezést kell adni és ezzel az értelmezéssel gyakorolni. A keresztyéni értelmezés kiterjeszti a szabadságot. Több ez, mint politikai jog, gazdasági kötetlenség, vagy erkölcsi kilengés. Kiterjed ez a nemes gondolkozásra, a helyes életcél megválasztására, a szolgálatra, a hitre és az Úr tiszteletére.

A szabadság a helyes értelmezés szerint szűkül is. *Addig mehetek szabadságomban, amíg embertársaim érdekeit nem sértem.* A szabadság igazi fiai a megigazultak, a Krisztus-követők. *Ezek mások szabadságának a tisztelői.* A szabadság igazi harcosai nem önzők. Akik meghaltak a szabadságért, azok a szabadságot már nem élvezik, de az életben maradtak igen! A szabadság gyermekei áldozatkész fiak.

Az életmódbeli különbséghez tartozik egy másik pont. *A megigazultak életükkel megédesítik mások életét; a keresztyénséget maguk gyakorolják és nem másokkal gyakoroltatják.* Ahhoz, hogy mások életét megédesítsük, nem pénz, szépség, tehetség kell, hanem *édesség és jóakarat.* A keresztyén ember nem érzelgősködik, hanem együtt érez. Örül az örülőkkel és sír a sírókkal. Az együttérzésben bent van az az indulat, hogy ha lehet, kevesebb sírásra és haragra adjon okot. Engedjük, hogy az Úr tegyen bennünket nélkülözhetetlen édességgé. Legyünk olyan, mint a cukor az asztalon: ha nincs ott, hiányzik. Ki fog hiányozni közülünk?

Egy fiatal ember nagyon megunta már a vidéki városkát, amelyben lakott. Elment. Két év múlva kíváncsian visszautazott. Amint letette a bőröndöt és várt valamilyen közlekedési alkalmatosságra, arra ment egy öreg város-lakó. Megismerte a fiatal embert és mindjárt meg is kérdezte:

"Mész valahová, János?"

Jánosunk két évig nem hiányzott. Mi pedig félünk elmenni, hátha nem hiányzunk.

(C) A megigazulás jellemkülönbséget hoz létre. A magyar nyelv használja a jellem szó görög formáját: karaktert. A görög szó igen tartalmas. Karakter: karcolatot, vésést, metszetet jelent. A karcolatok és metszetekről azután lehet lenyomatot készíteni. A lenyomat mindig az lesz, amit a metszet ábrázol. Amit az élet, öröklés, nevelés vagy saját magunk gyakorlata belemetszett lelkünkbe és természetünkbe, azt örökítjük meg és aszerint fogunk felelni az életben előforduló próbáknak. A lenyomat megmondja, hogy milyen az eredeti karcolat: jó vagy rossz? Cselekedetünk, szavunk, válaszunk és magatartásunk mindig olyan lesz, mint karakterünk.

A metszeten nem lehet sokat javítani, de gyökeres megoldással le lehet gyalulni, vagy reszelni az egész képet és új metszetet lehet készíteni. Ezt teszi Krisztus az övéivel. Ezért mondja az Írás, hogy egy megigazult lélek "új teremtés". Nem tehettünk magunkkal semmit sem, de a világ vésett belénk, Krisztus is vés új karaktert. Az a kérdés, hogy ki végzi a metszést?

(Folytatás a 8. oldalon)

A MEGIGAZULÁS

(Folytatás a 7. oldalról)

A krisztusi jellem ismertető vonásai közül megemlítek hármat. Az első a *szavahihetőség*. Az "úgy-úgy" vagy "nem-nem" megbízhatóságot jelent. Valaki tréfásan azt mondta, amit én megígérek, az vagy meglesz, vagy nem. A krisztusi megbízhatóság igen erős alapot ad az emberi társadalomnak. A második vonás az *anyagi megbízhatóság*. A megigazult állapotban helycsere történik. A lélek az anyag fölé kerül. A test, a testi és az anyagi a Biblia szerint állandó harcban áll egymással. A megigazult állapotnak az a dicsősége, hogy ebben a harcban a lélek diadalmaskodik. *Az anyag szükséges eszközzé válik és nem parancsoló kényúrrá.* Ha a lélek az úr, akkor az anyag a szolga. A megigazult ember egyszerre felsőbb rendű ember lett, aki kötve van ugyan a földhöz, a test korlátaihoz, az anyag nélkülözhetetlenségéhez, de egy tekintetben immár szabad lett: az anyaghoz való viszonyában. A hivő ember nem akar többé az anyag miatt lelkében kárt vallni.

Harmadik vonásnak megemlítem az *erkölcsi egyoldalúságot*. A metszetről csak egy féle lenyomatot lehet készíteni: a kép mindig az lesz. A jellemes emberről előre tudjuk, hogy erkölcsi ügyekben milyen álláspontja lesz. Karaktere csak egy féle álláspontot enged meg. Az itt szóban levő jellemességnek az ellentéte a *kétszínűség*. Kétszínűség nem rossz jellem, hanem jellemtelenség. Nem lehet az embereket sokáig megtéveszteni. Hamar észre fogják venni a kétszínűséget s meg fogják állapítani, hogy az ilyen embereknek nincs közük a megigazuláshoz.

(D) *A másvilági gondolkozás*. Ez is a megigazulás gyümölcse! Vegyük dicséretnek, ha valaki azt mondja rólunk, mivel hivők vagyunk, hogy nem *erre a világra valók vagyunk*. A megigazult lélek természete az, hogy az "odafent valókkal" törődik. Az "odafent valókról" a krisztusiaknak külön szókincsük van! *Üdvösség — örökkévalóság — örökélet — menny — maradandó város — mennyei Jeruzsálem — örök otthon.* — Ezt a szókincsgyűjteményt ki lehet egészíteni.

Vallásos életünk, a vallás külső megnyilatkozása, mint gyülekezet, szertartások, Biblia, ima, igehirdetés, áldozat (adakozás) és templomépítés mind azt mutatja, hogy az odafent valókra gondolunk. Mindezeknek nagy fontosságot tulajdonítunk: mert, akik az üdvösséghez tartozókat könnyen veszik, azok az üdvösséggel játszanak.

Kérdés: Képzeletvilágban élünk, amikor a másvilágról beszélünk? Ábránd a cél és délibábos az út? Jött-e már onnan valaki vissza? Eltekintve attól a nagy áldástól és előnytől, hogy a krisztusiak részére már e földön van örök élet s a krisztusiak mennyországot tudnak varázsolni már ez életben, íme itt az áldás: A mennyország nem a testé, nem az észé, hanem a léleké. Aki a mennyet ábrándnak véli, az saját lelkét sem hiszi. Az ilyen ember egy végtelenül felmagasztosult állat, mert van ugyan esze, de nincs lelke. Az ilyen nem Isten képére teremtett ember: az Isten képe, a szellem hiányzik belőle. Ha az ilyen emberek után megyünk, zsákutcába kerülünk.

Ábránd a boldogság? Ábránd, ha el nem érjük. Ábránd a szeretet, a béke, a megnyugvás, a bizalom? Ezeket még soha senki sem látta, mégis mindenki ezek után vágyik.

Az örökkévalóság olyan valóság, mint a lélek, s olyan bizonyosság, mint az a tény, hogy a mennyei vágy, a felfelé való törekvés a lélek éltető ereje. Honnan a vágy? Bennünk van! Belénk teremtetett s a megigazítás által Isten kegyelméből ez a vágy teljesül.

Ez a megigazulás legédesebb gyümölcse!

A MEGIGAZULTAK KÖZÖSSÉGE

Ennél a pontnál könnyű dolgom van. A római levél négy részben beszél róla. Négy rész pedig elég egy előadáshoz. A dolog nemcsak könnyű, hanem biztonságos is. Ismert dolog az, hogy egyesek megvádolják az igehirdetőt azzal, hogy őket prédikálja ki. Ezek egyrészt rossz indulattal vádolják az üzenethozót, másrészt sokat gondolnak magukról. Azt hiszik, hogy érdemes őket kiprédikálni.

Az Ige szólója nem tehet róla, hogy amit mond, az egyeseket érinteni fog. Elvégre *amelyik prédikáció senkit sem ér, az semmit sem ér!* Az igehirdetőnek a biztonságot és védelmet az adja, hogy beszédének *nem csupán alapigéje van, hanem ige-alapja is.* Ilyenképpen az ige itt is segítségünkre jön és alappal szolgál. Amit megemlítek, nem az én kitalálásom, hanem az Ige gondolata. Ha engem vád ér, az Igét is vád éri.

I.

A közösség lélektani alapja

1. A közösség isteni megokolása abban a mondatban van: *"Nem jó az embernek egyedül lenni..." (Mózes I. 2:18).* Ez a kijelentés nem csak egy házassági érv, hanem egy *általános lélektani megállapítás.* Ha rákényszerítenek valakit az egyedüllétre, az a kényszer az embert abnormálissá teszi. A magánzárka nagyon szigorú büntetés.

A társas élet, vagy a közösségi élet nagyon bonyolult. A bonyolultság az ember lélektani természetének a sokrétegűségéből ered. Tömörített formájában ilyen a házasélet és kibővített formájában ilyen a gyülekezeti és nemzeti élet. Társas lények vagyunk s a társas, házas és gyülekezeti élet nehézségeire rávilágít az a közmondás: *"Sem velük, sem nélkülük."* Egyesszámban: *"Sem vele, sem nélküle."* Lélektanilag az ember még nem nőtt ki a gyermekcipőből.

(Folytatás a következő számban)